

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

-----000-----

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ເລກທີ 0538/ກປ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ລົງວັນທີ 09 FEB 2011

ຂໍ້ຕົກລົງ

ຂອງ ລັດຖະມົນຕີ

ວ່າດ້ວຍ ມາດຕະຖານກະສິກຳທີ່ດີ ກ່ຽວກັບການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ກະສິກຳ ສະບັບເລກທີ 01/98 ສພຊ, ລົງວັນທີ 10 ຕຸລາ 1998 ;
- ອີງຕາມດຳລັດ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 148/ນຍ, ລົງວັນທີ 10 ພຶດສະພາ 2007 ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້;
- ອີງຕາມໝັງສືສະເໜີ ຂອງກົມປູກຝັງ ສະບັບເລກທີ 1176/ກປຝ, ລົງວັນທີ 09 ພະຈິກ 2010.

ໝວດທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ວາງອອກ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືໃນການຄຸ້ມຄອງ ການຜະລິດພືດ ຜັກ-ໝາກໄມ້ສິດ ຕາມມາດຕະຖານກະສິກຳທີ່ດີ ກ່ຽວກັບການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອອະນຸລັກ ແລະຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ຢູ່ໃນ ແລະນອກສະຖານທີ່ຜະລິດກະສິກຳ.

ມາດຕາ 2. ມາດຕະຖານກະສິກຳທີ່ດີ ກ່ຽວກັບ ການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ມາດຕະຖານກະສິກຳທີ່ດີ ກ່ຽວກັບ ການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນໄດ້ພັດທະນາ ຂຶ້ນບົນພື້ນຖານ ມາດຕະຖານກະສິກຳທີ່ດີ ຂອງອາຊຽນ ຊຶ່ງກວມເອົາຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆທີ່ຜູ້ຜະລິດ ແລະຜູ້ປະກອບການຕ້ອງປະຕິບັດເພື່ອອະນຸລັກ ແລະຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ຢູ່ໃນ ແລະນອກສະຖານທີ່ການຜະລິດ.

ມາດຕາ 3. ອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆທີ່ໃຊ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

1. ມາດຕະຖານ ໝາຍເຖິງ: ການກຳນົດຄຸນລັກສະນະສະເພາະຂອງຜະລິດຕະພັນ, ສິນຄ້າ, ການບໍລິການ, ຂະບວນການ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບ ຄຸນນະພາບ;
2. ການຜະລິດກະສິກຳທີ່ດີ (Good Agriculture Practice “GAP”) ໝາຍເຖິງ: ການນຳໃຊ້ວິທີການ ເພື່ອປ້ອງກັນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍອາດເກີດຂຶ້ນ ໃນລະຫວ່າງ ການຜະລິດ, ການເກັບກ່ຽວ ແລະຫລັງການເກັບກ່ຽວ;
3. ໂຄງສ້າງເຄຫາສະຖານ ໝາຍເຖິງ: ສະຖານທີ່ປຸກສ້າງ, ໂຮງເຮືອນ, ສະຖານທີ່ຜະລິດ, ເກັບມ້ຽນ, ປຸງແຕ່ງ ແລະຫຸ້ມຫໍ່ຜົນຜະລິດ;
4. ສານເຄມີ ໝາຍເຖິງ: ຝຸ່ນເຄມີ, ຢາປາບສັດຕູພືດ, ຮໍໂມນ, ສານເຄືອບຜົວ ແລະແຮ່ທາດບຳລຸງດິນ;
5. ເຄມີອື່ນໆ ໝາຍເຖິງ: ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ນ້ຳມັນເຄື່ອງ ແລະສິ່ງອື່ນໆ;
6. ທາດອາຫານບຳລຸງດິນ (Soil Additives) ໝາຍເຖິງ: ແຮ່ທາດຕ່າງໆ: ເຫລັກ, ມັງການ, ບໍຣອນ (Bn), ຮົວມັດ (humus);
7. ອົງກອນທີ່ມີອຳນາດ ໝາຍເຖິງ: ການຈັດຕັ້ງລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ ທີ່ຖືກຮັບຮອງເປັນອົງກອນທີ່ມີສິດອຳນາດ ໃນການພັດທະນາ ຫຼື ກວດກາມາດຕະຖານ ແລະຫລັກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດລະບຽບ ແລະນະໂຍບາຍຕ່າງໆ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ກົດລະຫັດອາຫານ (CODEX) ແມ່ນ ກົມອາຫານ ແລະຢາ, ກົມປູກຝັງ;
8. ແນວພັນພືດ (Planting material) ໝາຍເຖິງ ເມັດພັນ ຫຼື ສິນສ່ວນພືດທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກ;
9. ຊື່ຜະລິດຕະພັນ ໝາຍເຖິງ: ຊື່ການຄ້າຂອງຜະລິດຕະພັນ.;
10. ຜູ້ນຳໃຊ້ ໝາຍເຖິງ: ຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ກ່ຽວກັບ ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນ, ຢາ ແລະ ສານເຄມີ;
11. ສິ່ງເສດເຫຼືອ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ເຊັ່ນ: ຖົງຝຸ່ນ, ສິ່ງຫຸ້ມຫໍ່ຝຸ່ນ ເຄມີຕ່າງໆ ທີ່ເປັນຜ້າຢາງ ຫຼື ຖົງຢາງ, ສິ່ງຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ເປັນກ່ອງເຈ້ຍ ຫຼື ກະບ່ອງບັນຈຸຢາປາບສັດຕູພືດຕ່າງໆ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບນີ້ ມີຜົນບັງຄັບປະຕິບັດ ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດດ້ານການປູກພືດ ຕາມມາດຕະຖານກະສິກຳທີ່ດີ ກ່ຽວກັບການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ II
ການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ມາດຕາ 5. ປະຫວັດ ແລະການຈັດການພື້ນທີ່ການຜະລິດ

1. ການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ການຜະລິດກະສິກຳ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຕ່າງໆ ຂອງ ສປປ ລາວ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມການຜະລິດໃນພື້ນທີ່ສູງ ຫຼື ຄ່ອຍຊັນ;
2. ສຳລັບພື້ນທີ່ຈະບຸກເບີກໃໝ່ ຕ້ອງປະເມີນຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຢູ່ໃນ ແລະນອກສະຖານທີ່. ຕ້ອງຮັກສາຜົນບົດວິເຄາະຄວາມອັນຕະລາຍໄວ້. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຄວນພິຈາລະນາເຖິງ:
  - ກ. ຂໍ້ມູນການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ມາກ່ອນ;
  - ຂ. ຜົນກະທົບອາດເປັນໄປໄດ້ຕໍ່ການຜະລິດພືດ ແລະການຮັກສາຜົນຜະລິດພາຍຫຼັງການເກັບກ່ຽວ ຢູ່ໃນ ແລະນອກສະຖານທີ່;
  - ຄ. ຜົນກະທົບອາດເປັນໄປໄດ້ຈາກພື້ນທີ່ໃກ້ຄຽງມາສູ່ພື້ນທີ່ໃໝ່.
3. ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ມາດຕະການຕ່າງໆເພື່ອປ້ອງກັນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມອັນຕະລາຍຈາກການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ການປູກພືດ ແລະເກັບມ້ຽນຜົນຜະລິດ;
4. ການອອກແບບແຜນທີ່ຟາມຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນ:
  - ກ. ພື້ນທີ່ປ້ອງກັນພືດ;
  - ຂ. ພື້ນທີ່ ທີ່ກະທົບໄວຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະພື້ນທີ່ເສື່ອມໂຊມ;
  - ຄ. ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາ ແລະປະສົມສານເຄມີ, ອະນາໄມອຸປະກອນ ທີ່ນຳໃຊ້ກັບສານເຄມີ ແລະພື້ນທີ່ນຳໃຊ້ສານເຄມີ;
  - ງ. ພື້ນທີ່ ຫຼື ສິ່ງທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກສຳລັບ ເກັບຮັກສາ, ປະສົມ, ເຮັດຝຸ່ນປົ່ມ ແລະທາດອາຫານບຳລຸງດິນ;
  - ຈ. ແຫຼ່ງນ້ຳ, ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສານ້ຳ ແລະທິດທາງຂອງຄອງລະບາຍນ້ຳ, ພື້ນທີ່ງ່ຳໃຫ້ນ້ຳໄຫຼອອກ ແລະຈຸດປ່ອຍນ້ຳ;
  - ສ. ການອອກແບບເຄຫາສະຖານ, ໂຄງສ້າງ ແລະຖະໜົນຫີນທາງ.
5. ຕ້ອງມີມາດຕະການ ໃນການຈັດການພື້ນທີ່ເສື່ອມໂຊມ;
6. ການຈັດການພື້ນທີ່ການຜະລິດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງ ສປປ ລາວ ເຊັ່ນ: ອາກາດ, ນ້ຳ, ສຽງ, ດິນ, ຊີວະນາໆພັນ ແລະບັນຫາອື່ນໆ ທີ່ພົວພັນກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 6. ການຄັດເລືອກແນວພັນພືດ

1. ຕ້ອງຄັດເລືອກແນວພັນພືດທີ່ທົນທານຕໍ່ສັດຕູພືດ ແລະເໝາະສົມກັບສະພາບພື້ນທີ່ທຳການຜະລິດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການນຳໃຊ້ສານເຄມີ.
2. ບໍ່ນຳໃຊ້ແນວພັນທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 7. ການອານຸລັກດິນ ແລະ ຊັ້ນດິນ

1. ຫລືກລ້ຽງການນຳໃຊ້ດິນ ໃນລັກສະນະທີ່ມີຄວາມສູງ ຕໍ່ການເສື່ອມໂຊມ ຂອງ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ບ່ອນທີ່ມີເງື່ອນໄຂ, ໃຫ້ນຳໃຊ້ແຜນທີ່ດິນ ເພື່ອວາງແຜນປູກພືດໝູນວຽນ ແລະ ວາງ ແຜນໃນການຜະລິດພືດ;
3. ຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີການປູກພືດທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ຮັກສາ ໂຄງສ້າງຂອງດິນ;
4. ຕ້ອງເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຊື່ສານເຄມີ, ສະຖານທີ່, ວັນທີ, ຜົນຜະລິດ, ວິທີ ການນຳໃຊ້, ອັດຕາການນຳໃຊ້ ແລະ ຊື່ຜູ້ນຳໃຊ້ສານເຄມີໃນກໍລະນີມີການຂ້າເຊື້ອ ພະຍາດໃນດິນ ແລະ ຊັ້ນດິນ.

ມາດຕາ 8. ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນ ແລະ ທາດອາຫານບຳລຸງດິນ

1. ການນຳໃຊ້ ທາດອາຫານບຳລຸງດິນ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມຄູ່ມືທີ່ກຳນົດຂຶ້ນໂດຍ ກົມປູກຝັງ;
2. ຕ້ອງບຳລຸງຮັກສາ ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາ, ປະສົມ, ບັນຈຸຝຸ່ນ ແລະ ທາດອາຫານບຳລຸງ ດິນ ເປັນປະຈຳ;
3. ຕ້ອງປົວລະບົດຮັກສາ ແລະ ກວດກາອຸປະກອນສຳລັບການໃສ່ຝຸ່ນ ແລະ ທາດອາຫານ ບຳລຸງດິນ ຢ່າງໜ້ອຍປີລະຄັ້ງ;
4. ຕ້ອງບັນທຶກການນຳໃຊ້ຝຸ່ນ ແລະ ທາດອາຫານບຳລຸງດິນ, ລາຍລະອຽດຂອງຜົນ ຜະລິດ ຫຼື ວັດຖຸ, ສະຖານທີ່ນຳໃຊ້, ວິທີ, ອັດຕາການນຳໃຊ້ ແລະ ຊື່ຜູ້ນຳໃຊ້;
5. ຕ້ອງມີການຕິດຕາມ ແລະ ເກັບຮັກສາບົດບັນທຶກການປະສົມ, ການນຳໃຊ້, ການ ຈັດການ, ການລະລາຍທາດອາຫານພືດ ເຂົ້າໃນການຜະລິດແບບບໍ່ນຳໃຊ້ດິນ ປູກ ໃສ່ນ້ຳ (hydroponic).

ມາດຕາ 9. ການຈັດການນ້ຳ

1. ການສະໜອງນ້ຳ ຕ້ອງແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງພືດແຕ່ລະຊະນິດ ແລະ ລະດັບຄວາມຊຸ່ມຂອງດິນ;
2. ຕ້ອງບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ກວດກາລະບົບ ຂອງການສະໜອງນ້ຳ ເພື່ອຮັບປະກັນການ ສະໜອງນ້ຳ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ;
3. ຕ້ອງເກັບຮັກສາບົດບັນທຶກ ລາຍລະອຽດການສະໜອງນ້ຳ, ຊະນິດພືດ, ວັນທີ, ສະຖານທີ່, ບໍລິມາດ ຂອງນ້ຳ, ໄລຍະເວລາ ແລະ ຊື່ຂອງຜູ້ສະໜອງນ້ຳ;
4. ການຄຸ້ມຄອງ, ການຮັກສາ ແລະ ການນຳໃຊ້ນ້ຳຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
5. ນ້ຳທີ່ໃຊ້ ຕ້ອງມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ສະອາດ. ໃນກໍລະນີນ້ຳຫາກມີຄວາມສູງ ຕໍ່ ການປົນ ເປື້ອນ ຕ້ອງມີການຈັດການ ແລະ ບຳບັດກ່ອນການນຳໃຊ້;

6. ນໍ້າທີ່ມາຈາກຫ້ອງນໍ້າ ແລະລະບົບນໍ້າເບື້ອນ ຕ້ອງມີວິທີການບໍາບັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຢູ່ໃນ ແລະນອກພື້ນທີ່ການຜະລິດ;
7. ນໍ້າທີ່ນໍາໃຊ້ລ້າງຜົນຜະລິດຫຼັງການເກັບກ່ຽວ, ເຮັດຄວາມສະອາດ ແລະການຄັດແຍກ ຕ້ອງໄດ້ຄວບຄຸມ ຫຼື ບໍາບັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 10. ການນໍາໃຊ້ສານເຄມີ

1. ຜູ້ນໍາໃຊ້ແຮງງານ ແລະຜູ້ອອກແຮງງານ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມການນໍາໃຊ້ສານເຄມີໃນພື້ນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັບຜິດຊອບ;
2. ຜູ້ນໍາໃຊ້ ສານເຄມີ ຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ພື້ນຖານ ໃນການນໍາໃຊ້ສານເຄມີ;
3. ຕ້ອງນໍາໃຊ້ລະບົບການປ້ອງກັນພຶດ ແບບປະສົມປະສານ ເພື່ອການຄວບຄຸມການລະບາດ ຂອງສັດຕູພຶດໃນບ່ອນທີ່ມີເງື່ອນໄຂ;
4. ການສັ່ງຊື້ສານເຄມີ ຕ້ອງຊື້ຈາກຜູ້ສະໜອງທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ ແລະລົງທະບຽນຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ການນໍາໃຊ້ສານເຄມີ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄໍາແນະນໍາ ທີ່ລະບຸໃນສະຫຼາກ (ເອກະສານກໍາກັບການນໍາໃຊ້) ຫຼື ຕາມການອະນຸຍາດ ຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ການນໍາໃຊ້ສານເຄມີ ຕ້ອງຢູ່ໃນໄລຍະເວລາ ແລະມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃນການປ້ອງກັນພຶດ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການຕ້ານທານ ຂອງສັດຕູພຶດ ຕໍ່ ສານເຄມີ;
7. ຕ້ອງມີການຄວບຄຸມການນໍາໃຊ້ສານເຄມີ (ທາງພື້ນດິນ ແລະທາງອາກາດ) ໃຫ້ຖືກຕ້ອງເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຈາກລະອອງຢາປາບສັດຕູພຶດ ໄປສູ່ພື້ນທີ່ໃກ້ຄຽງແລະພື້ນທີ່ອາດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
8. ການປະສົມສານເຄມີ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການແນະນໍາ ຂອງນັກວິຊາການເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນສານເຄມີຕົກຄ້າງ;
9. ສານເຄມີທີ່ເຫຼືອ ຈາກການປະສົມ ແລະນໍ້າລ້າງຖັງບັນຈຸສານເຄມີ ຕ້ອງກໍາຈັດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມວິທີ.
10. ວັດຖຸອຸປະກອນ ທີ່ນໍາໃຊ້ ກັບສານເຄມີ ຕ້ອງບໍາລຸງຮັກສາ ແລະກວດກາປະສິດທິພາບໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ນໍາໃຊ້ໄດ້ ຢ່າງໜ້ອຍປີລະຄັ້ງ;
11. ສານເຄມີ ຕ້ອງເກັບຮັກສາ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ປອດໄພ ແລະປະກອບອຸປະກອນປ້ອງກັນ ຜົນກະທົບທີ່ຈຳເປັນໃນກໍລະນີທີ່ມີສານເຄມີຮົ່ວໄຫຼ. ຫ້າມບຸກຄົນທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າໃນສະຖານທີ່ເດັດຂາດ;
12. ສານເຄມີ ຕ້ອງຮັກສາໄວ້ໃນພາຊະນະເດີມ ແລະຕິດເຄື່ອງໝາຍ ໃຫ້ເຫັນງ່າຍ. ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ແນະນໍາ ຫຼື ຄູ່ມືນໍາໃຊ້ ຈາກບໍລິສັດຜູ້ຜະລິດ. ໃນກໍລະນີມີການປ່ຽນຖ່າຍສານເຄມີ ໄປໃສ່ພາຊະນະໃໝ່ ຕ້ອງມີເຄື່ອງໝາຍຕິດໄວ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະຕິດສະຫຼາກ ຊື່ຂອງສານເຄມີ ແລະອັດຕາການນໍາໃຊ້ຢ່າງຊັດເຈນ;
13. ບໍ່ໃຫ້ນໍາໃຊ້ພາຊະນະບັນຈຸສານເຄມີ ທີ່ໃຊ້ແລ້ວນໍາມາໃຊ້ອີກ ແລະ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ສະຖານທີ່ປອດໄພ ເພື່ອລໍຖ້າການກໍາຈັດຖິ້ມ;

14. ການກຳຈັດພາຊະນະບັນຈຸສານເຄມີ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ. ໃນບ່ອນທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ເກັບລວບລວມພາຊະນະບັນຈຸສານເຄມີທີ່ເປົ່າ ໄປໄວ້ບ່ອນທີ່ປອດໄພ ເພື່ອລໍຖ້າການກຳຈັດຖິ້ມ;
15. ສານເຄມີທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ຫຼື ຫ້າມນຳໃຊ້ ໃຫ້ແຍກອອກຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະເກັບຮັກສາໄວ້ຈົນກວ່າຈະຖືກກຳຈັດ;
16. ການກຳຈັດສານເຄມີທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ຫຼື ໝົດອາຍຸຕ້ອງຢູ່ໃນພື້ນທີ່ທີ່ອະນຸຍາດເທົ່ານັ້ນ;
17. ຕ້ອງບັນທຶກການນຳໃຊ້ສານເຄມີເປັນແຕ່ລະພືດ, ອັດຕາ ແລະວິທີການນຳໃຊ້, ລາຍລະອຽດສານເຄມີທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້, ວັນທີຂອງການນຳໃຊ້, ສະຖານທີ່, ສະພາບອາກາດ ແລະຊື່ຜູ້ນຳໃຊ້;
18. ສານເຄມີທີ່ນຳໃຊ້ ຕ້ອງໄດ້ເກັບມ້ຽນໄວ້ໃນສາງ ແລະເກັບຮັກສາບົດບັນທຶກລາຍລະອຽດຂອງສານເຄມີ ເຊັ່ນ: ຊື່ສານເຄມີ, ວັນທີ ແລະປະລິມານທີ່ສັ່ງຊື້, ວັນທີສິ້ນສຸດການນຳໃຊ້ ຫຼືກຳຈັດຖິ້ມ;
19. ນໍ້າມັນ, ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ, ນໍ້າຢາອະນາໄມ ແລະສານເຄມີອື່ນໆ, ຕ້ອງເກັບມ້ຽນໄວ້ໃນສາງ ແລະກຳຈັດຖິ້ມໃນສະຖານທີ່ປອດໄພ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຂອງ ການປົນເປື້ອນຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ;
20. ການນຳໃຊ້, ການເກັບມ້ຽນ ແລະການກຳຈັດສານເຄມີທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ຫຼັງຈາກການເກັບກ່ຽວ ເຊັ່ນ: ຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະສານເຄືອບຜິວ (ຂີ້ເຜີ້ງ) ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດການນຳໃຊ້ສານເຄມີ.

ມາດຕາ 11. ການຈັດການສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະການນຳໃຊ້ພະລັງງານ

1. ການຈັດການສິ່ງເສດເຫຼືອຕ້ອງມີການບັນທຶກລາຍລັກອັກສອນ ແລະການຕິດຕາມຂັ້ນຕອນຕ່າງໆເຊັ່ນ ການວິເຄາະປະເພດສິ່ງເສດເຫຼືອ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະນຳໃຊ້ວິທີການຕ່າງໆເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ໂດຍການນຳກັບມາໃຊ້ຄືນ;
2. ການນຳໃຊ້ພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະເຊື້ອໄຟຕ້ອງນຳໃຊ້ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ; ຕ້ອງມີການບຳລຸງຮັກສາເຄື່ອງຈັກ ແລະອຸປະກອນ ຫຼື ປຸງຖ່າຍ ເພື່ອຮັກສາປະສິດທິພາບຂອງການທຳງານ.

ມາດຕາ 12. ຊີວະນາໆພັນ

1. ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຍຸດທະສາດ ຊີວະນາໆພັນແຫ່ງຊາດ ຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ຕ້ອງມີການອະນຸລັກບັນດາແນວພັນພືດ, ພືດເປັນຢາ, ສັດພື້ນເມືອງ ແລະພືດປ່າຢູ່ໃນພື້ນທີ່ທຳການຜະລິດ, ໃກ້ກັບຄອງລະບາຍນ້ຳ ແລະອ່າງເກັບນ້ຳ;
3. ນຳໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆ ເພື່ອຄວບຄຸມບັນດາສັດຮ້າຍ ແລະສັດຕູພືດໃນທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 13. ອາກາດ

ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີກິນເໝັນ, ຄວັນໄຟ, ຂີ້ຝຸ່ນ ແລະ ສຽງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ພື້ນທີ່ ໃກ້ຄຽງບ່ອນທຳການຜະລິດ.

ມາດຕາ 14. ການຝຶກອົບຮົມ

ຜູ້ນຳໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ ຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ ຫຼື ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັບຜິດຊອບດ້ານການ ປະຕິບັດກະສິກຳທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 15. ການເກັບຮັກສາ ເອກະສານ ແລະ ບົດບັນທຶກຕ່າງໆ

1. ຕ້ອງເກັບຮັກສາ ບົດບັນທຶກການປະຕິບັດກະສິກຳທີ່ດິນ ໄວ້ຢ່າງໜ້ອຍ 2 ປີ ຫຼື ດົນ ກວ່ານັ້ນ ຕາມກົດໝາຍທີ່ວາງອອກ;
2. ໃຫ້ນຳໃຊ້ເອກະສານ ແລະ ຫຼັກຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນປະຈຸບັນ.

ມາດຕາ 16. ການທົບທວນຄືນ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ການຜະລິດກະສິກຳທີ່ດິນ ຕ້ອງໄດ້ທົບທວນຄືນຢ່າງໜ້ອຍປີລະຄັ້ງ ເພື່ອຮັບປະກັນ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ;
2. ຕ້ອງເກັບຮັກສາບົດບັນທຶກ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການຜະລິດກະສິກຳທີ່ດິນ ໄດ້ ທົບທວນຄືນ ແລະ ບັນທຶກເປັນລາຍລັກອັກສອນ;
3. ໃຫ້ເກັບບົດບັນທຶກ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂບັນຫາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ກ່ຽວກັບ ການຜະລິດກະສິກຳທີ່ດິນ.

ໝວດທີ III

ການນຳໃຊ້ກາໝາຍ ແລະ ສະຫຼາກ

ມາດຕາ 17. ການນຳໃຊ້ກາໝາຍການຜະລິດກະສິກຳທີ່ດິນ ກ່ຽວກັບ ການຈັດການດ້ານ ສິ່ງແວດລ້ອມ

1. ຜົນຜະລິດ ທີ່ຜ່ານການກວດກາ ແລະ ຮັບຮອງມາດຕະຖານກະສິກຳທີ່ດິນ ດ້ານການ ຈັດການສິ່ງແວດລ້ອມ ຈາກກົມປູກຝັງ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຈຶ່ງມີສິດນຳໃຊ້ ກາໝາຍກະສິກຳທີ່ດິນ ດ້ານການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ບໍ່ອະນຸຍາດນຳໃຊ້ກາໝາຍກະສິກຳທີ່ດິນ ກ່ຽວກັບການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຍີ່ຫໍ້ຂອງຜົນຜະລິດ, ກາໝາຍກະສິກຳທີ່ດິນ ກ່ຽວກັບການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດ ລ້ອມຕ້ອງບໍ່ເດັ່ນກວ່າຍີ່ຫໍ້ຂອງຜົນຜະລິດ ໂດຍໂຕອັກສອນບົ່ງບອກການຮັບຮອງ ມາດຕະຖານ ແລະ ສັນຍາລັກມາດຕະຖານກະສິກຳທີ່ດິນ ກ່ຽວກັບການຈັດການດ້ານ ສິ່ງແວດລ້ອມຕ້ອງມີຂະໜາດບໍ່ເກີນ 3/4 ຂອງຍີ່ຫໍ້ຜົນຜະລິດ;

ມາດຕາ 18. ການນຳໃຊ້ສະຫຼາກການຜະລິດກະສິກຳທີ່ດີ ກ່ຽວກັບການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

1. ພາຊະນະບັນຈຸ ຕ້ອງມີຊື່ຜະລິດຕະພັນ, ນ້ຳໜັກ, ຊື່ ແລະທີ່ຢູ່ ຜູ້ຜະລິດ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ ຜູ້ຜະລິດສຸດທ້າຍທີ່ຂໍການຮັບຮອງ ຈາກກົມປູກຝັງ, ພ້ອມທັງລະບຸແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງ ຜົນຜະລິດ.
2. ກ່ອນມີການຈັດພິມສະຫຼາກ ຫຼື ວັດຖຸທຸ້ມຫໍ່ບັນຈຸຜົນຜະລິດ ທີ່ມີກາໝາຍມາດຕະຖານກະສິກຳທີ່ດີ ດ້ານການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຕິດຢູ່, ຜູ້ຜະລິດ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງສົ່ງສຳເນົາຕົ້ນສະບັບແບບສະຫຼາກ ຫຼື ວັດຖຸທຸ້ມຫໍ່ບັນຈຸຜະລິດຕະພັນ ໃຫ້ກົມປູກຝັງ ກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງກ່ອນທຸກໆຄັ້ງ.

ໝວດທີ IV

ການອອກໃບຢັ້ງຢືນ ການຜະລິດກະສິກຳທີ່ດີ ກ່ຽວກັບການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ມາດຕາ 19. ການອອກໃບຢັ້ງຢືນ ການຜະລິດ ກະສິກຳທີ່ດີ ກ່ຽວກັບ ການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ກົມປູກຝັງ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໃນການປະເມີນຜົນ, ການກວດກາ ແລະການອອກໃບຢັ້ງຢືນ ການຜະລິດກະສິກຳທີ່ດີ ກ່ຽວກັບການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມໃນ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ V

ນະໂຍບາຍຕໍ່ ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 20. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການດຳເນີນກິດຈະການດ້ານການຜະລິດກະສິກຳທີ່ດີ ກ່ຽວກັບການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະການຍ້ອງຍໍຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 21. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ລະເມີດຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ການສຶກສາທີ່ດີ ກ່ຽວກັບ ການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບນີ້ຈະຖືກກ່າວເຕືອນ, ສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃໝ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກະສິກຳ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ VI
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 22. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກົມປູກຝັງ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ແລະປະສານສົມທົບ ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ.

ມາດຕາ 23. ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ສ/ ລັດຖະມົນຕີ ວ່າການ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ດຣ. ຕີ ພິມມະສັກ